



Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-144/12

Goldbet Sportwetten GmbH
κατά
Massimo Sperindeo

(αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 — Ευρωπαϊκή διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής — Άρθρα 6 και 17 — Δήλωση αντιρρήσεων κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής χωρίς να αμφισβητηθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Άρθρο 24 — Παράσταση του καθού ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της υποθέσεως — Εφαρμογή στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Ιουνίου 2013

1. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής — Κανονισμός 1896/2006 — Διαδικασία κατ' αντιμωλία — Δεν υφίσταται

(Κανονισμός 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 1 § 1, στοιχείο α', και 12 § 3)

2. Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής — Κανονισμός 1896/2006 — Δήλωση αντιρρήσεων κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, η οποία δεν περιλαμβάνει αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως — Αποτελέσματα — Παράσταση του καθού κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 44/2001 — Απουσία — Δήλωση αντιρρήσεων που περιλαμβάνει ισχυρισμούς επί της ουσίας — Δεν ασκεί επιρροή

(Κανονισμός 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 6 και 17· κανονισμός 44/2001 του Συμβουλίου, άρθρο 24)

1. Σκοπός του κανονισμού 1896/2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, είναι, μεταξύ άλλων, η απλούστευση, η επιτάχυνση και η μείωση των εξόδων της εκδικάσεως διασυνοριακών διαφορών με αντικείμενο μη αμφισβητούμενες χρηματικές απαιτήσεις. Η απλοποιημένη και ομοιόμορφη διαδικασία που έχει προβλέψει ο κανονισμός αυτός δεν διεξάγεται κατ' αντιμωλία. Πράγματι, ο καθού λαμβάνει γνώση της εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής μόνον όταν αυτή του επιδίδεται ή του κοινοποιείται. Στο χρονικό αυτό σημείο, ο καθού έχει τη δυνατότητά είτε να καταβάλει στον αιτούντα το οριζόμενο στη διαταγή ποσό είτε να αντιταχθεί στη διαταγή ενώπιον του δικαστηρίου προελεύσεως.

(βλ. σκέψεις 28, 29)

2. Το άρθρο 6 του κανονισμού 1896/2006, για τη θέσπιση διαδικασίας ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, σε συνδυασμό με το άρθρο 17 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι η υποβληθείσα κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής δήλωση αντιρρήσεων, η οποία δεν περιλαμβάνει αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως, δεν μπορεί να λογίζεται ως παράσταση κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού 44/2001, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, και δεν ασκεί συναφώς επιρροή το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της δηλώσεως αντιρρήσεων, ο καθού προέβαλε ισχυρισμούς επί της ουσίας της επίδικης διαφοράς.

Πράγματι, αφενός, σε περίπτωση που ο καθού δεν αμφισβητήσει, με τη δήλωση αντιρρήσεων του κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως, η δήλωση αντιρρήσεων αυτή δεν μπορεί να έχει ως προς τον καθού αποτελέσματα διαφορετικά από αυτά που προκύπτουν από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006. Τα αποτελέσματα αυτά συνίστανται στην περάτωση της ευρωπαϊκής διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής και, εκτός αν ο αιτών έχει ζητήσει ρητώς την περάτωση της διαδικασίας στην περίπτωση αυτή, στην αυτόματη παραπομπή της υποθέσεως στην τακτική διαδικασία ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου.

Αφετέρου, προκειμένου για τον καθορισμό, δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού 44/2001, του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία, δεν μπορεί να γίνεται δεκτό ότι μια τέτοια δήλωση, συνοδευόμενη από τους συγκεκριμένους ισχυρισμούς, αποτελεί την πρώτη άμυνα που προβάλλεται στο πλαίσιο πολιτικής δίκης κατά την τακτική διαδικασία η οποία έπεται της ευρωπαϊκής διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής. Συγκεκριμένα, αν μια τέτοια δήλωση αντιρρήσεων λογιζόταν ως πρώτη πράξη άμυνας, τότε, αυτό θα σήμαινε ουσιαστικά ότι η ευρωπαϊκή διαδικασία εκδόσεως διαταγής πληρωμής και η πολιτική δίκη κατά την τακτική διαδικασία που έπεται κατά κανόνα της πρώτης αποτελούν μία και την αυτή διαδικασία. Η ερμηνεία αυτή, όμως, δύσκολα θα μπορούσε να συμβιβαστεί με το γεγονός ότι η πρώτη από τις ως άνω διαδικασίες διεξάγεται κατά τους κανόνες του κανονισμού 1896/2006, ενώ η δεύτερη, όπως προκύπτει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, διεξάγεται κατά τους συνήθεις κανόνες της πολιτικής δικονομίας. Η ερμηνεία αυτή θα ερχόταν επίσης σε αντίθεση με το γεγονός ότι η πολιτική δίκη αυτή δεν διεξάγεται κατ' ανάγκη ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου με αυτό της ευρωπαϊκής διαδικασίας για την έκδοση διαταγής πληρωμής. Τέλος, μια τέτοια ερμηνεία θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό που επιδιώκει η δήλωση αντιρρήσεων κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Συναφώς, ουδεμία διάταξη του κανονισμού 1896/2006, ιδίως δε το άρθρο 16, παράγραφος 3, απαιτεί από τον καθού να διευκρινίσει τους λόγους της δηλώσεώς του αντιρρήσεων, οπότε η δήλωση αυτή δεν προορίζεται να αποτελέσει το πλαίσιο εντός του οποίου θα αναπτυχθεί η άμυνα επί της ουσίας, αλλά να παράσχει στον καθού τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την επίμαχη απαίτηση.

(βλ. σκέψεις 31, 38-40, 43 και διατακτ.)